

TEMA 30 : SINUZITA ODONTOGENĂ și COMUNICAREA BUCO-SINUSALĂ

SUBIECT } ETIOPATOGENIA SINUZITII ODONTOGENE

Există o serie de factori care favorizează îmbolnăvirea sinusului maxilar, pînă scădere potențialului de apărare naturală.

- diminuarea rezistenței generale a organismului făcătoare de infecții
- 0,5 - modificări de tip alergic ale mucoasei nasale
- 0,5 - inflamație cronică a mucoasei nazale sau sinusale și obstrucție ostiumului din meatus mijlociu pînă la edemul mucoasei, prin polipi sinusali sau prin deprivare de sept.

Factori cauză:

- parodontite apicale granulomatoase cronice sau în proces acut prezentă la dîntii din vecinătatea sinusului
- ! Infecția poate extinde de la sinus - fie pînă contiguitate
- fie pînă contiguitate
- osteita processului alveolar, care produce o demineralizare progresivă, cu diminuarea solubilă de bariere al septului alveolar sinusal.
- chisturile radiculare și celi fibrocelulare supracimpionate
- punctele parodontale adânci de la nivelul molârlor și premolare
- infectiile radiculare latente la dîntii cu mortificații pulpară sau obstrucții vechi, cu carii secundare, care nu prezintă simptome clinice și radiologice evidente
- extractia dentară este cauză cea mai frecventă a deformațiilor sinusale maxilare, fie pînă la alveolă sau de la leziuni accidentale sinusale, fie pînă chiar și în temperatură.

Dinti în fundă cavitări siuzale. Adeseori, imbelșuirea sinusului este insotita de instalarea unei comunicări aeronauzale.

- împărțile endoscopice, introduse fără a se apăra și să mănușeze datele de anatomie al vesciculei sau peritoneului de lectura.

Teme 19. Parodontita marginală.

Suject 4 Parodontita marginală cronică superficială: tipuri
tomografice subiective și obiective.

(SP) Subiectiv simptomele clinice din gingivite sunt mai intense și apar mai frecvent:

0, Ip - purit gingival

0, Ip - infecție gingivală

1P - femei durează gingivale accentuate de primii și mai căzi.

• P - somptușii frecvenți ale primilor la atingere ușoare și la succesiunea primilor.

2P - semnul patognomic al PMCS sau o diferență apărută la gingivite este sugestiv de evoluție a unui dinte cu unui prop de dimb, metastă de o durere perioradiculară și interdentală, cu unușoarele caracter.

• 0,5 - durerea este localizată

• 0,5 - apene mai frecvent diurneelor și dispare după ceteva minute de măbucătă.

0,5 - intensitatea medie, supotabilă, uneori discretă

0,5 - sugestiv de evoluție mai dureroasă care apar metrial în interdentală maximă poate fi pur în evidență și cînd gili în relativă suprafață.

(SP) Obiectiv:

0,5 - somptușii la atingere ușoară și tăioasă
- semne de inflamație gingivală:

0,5 - culoră roză violaceă, de stagiul a papilelor principale a marginii gingivale libere și pe locuri a gingivelor fixe, care își au aspect alungit, lucios, lipsit de cîstul de granulație pernețătoare.

0,5 - tunetătoare, cu pregeuță a numeroasă și frecventă

- 0,5 - papile gengivale forme fato cu aspect unor filiformi u pelensi interdintat spre marginea mijlocie sau suprafata oculară
- 0,5 - unor papile poate fi dispuse și de altfel.
- 0,5 - papile gengivale au un aspect lobulat, cu un tant, discret la baza; sau o delimitare de pe partea fixă de celălalte mai deschisă; parte superioră de tip mamelonat exprimă starea musculară și, de regulă, excludea funcțională a papilei în raport cu partea subiacentă, care are o reactivitate musculară mai bună și neperiodită prin tratamente antimicrobiene.
- 0,5 - marginea gingivală liberă este interruptă pe locuri de formă aeroportă de un exudat ferofibrinos sau chiar pusulent, mai bogat prin exprimare din tantul gingival.
- 0,5 - Unor mobilitate dentară, de obicei de gradul I, și mai adesea inflamator în dimidiată;
- 0,5 - unor hiperplazie gingivală
- 0,5 - unor retinete gingivale în absență unor punzi aderențiale.

Bilăt 4 - Biopatogenia canică dentale (Odontologie)

Subiect Proprietățile antimicrobiene ale lichidului bucal (pag. 51).

În lichidul bucal există o serie de factori antimicrobieni capabili să influențeze patogenia canică, altă opinie și atât de importante însă sunt divergente.

1. Lipozinul. Este o carbohidratoză scindată din polisaccharidele constitutiei peretelui celular al microorganismelor, inhibând creșterea bacterilor la hidroxiraspită și prevenind ligația lor cu concentrația soluioră a lipozinului, scăzând astfel creșterii fluxului salivare, iar mucina ne poate cauza un efect inhibitor.

2. Peroxidoză. Este un factor antimicrobien activ atât la bacterioacelelor și altor specii bacteriene.

3. Imunoglobulinele. În salivă, și apă mai des IgA , decât în sânge IgG și IgM care atinge o proporție de 1-3%, din valoarea plasmatică. Cu anumite imunoglobulinele și invadă este invers proporțională cu cantitatea de salivă secretată.

4. Aglutinale. Sunt menționate în inhibarea creșterii și producerea liză a bacterioacelelor, dar mai puțin a streptococilor.

5. Defensina salivară. Este un polipeptid care crește permeabilitatea capilarelor și stimulează diapeteza polymorfo-nuclearelor neutrofile. În placo bacteriană abundă și este într-o proporție mult mai mare decât în salivă.

Opiniile sunt alcătuite din IgG , IgM și anumite conformatiuni ai complementului. Defensina însă este mult mai puternică în performanțele cariosimile, decât la cele coniacitive.

sensibilitatea microorganismelor pentru a fi mai ușor depasită de către invecite.

Pregătirea factorilor mai sus amintiti în lichidul bucal doriind să se acorde potență preconzisă antibacteriene de importanță considerabilă, și, rouenbhardt, își, de obicei înțelesă propriațatea în maximă fluxului salivare, oferă posibilitatea compenșării achiziției de spălare redutată a solivei, în perioadele de teneță scăzută, printr-o reacție parțială a mecanismelor biologice antibacteriene.

Tema 17 Clasificarea bolilor parodontitici marginale (Parodontologie)

Subiectul 3. Clasificarea bolilor parodontitici marginale după Catedra de Parodontologie de la București

I. Gingivite

① Gingivita cronica (stăpână, necomplicată) printr-inflamație papillară (papilită) și a marginii gingivale libere, de cauză microbiană (prin placă bacteriană) 0,5

② Gingivite hiperplastice printr-inflamație microbiană 0,5

③ Gingivite din următoarele stadii fizioptice: pubertate, sarcină, ciclu menstrual, utilizarea de contraceptivi, menopauză 0,1

④ Gingivite simptomatice, frecvent hiperplastice, din următoarele boli sistemică ca: diabet, sarcină, vit. C, boli de sânge și răni 0,5

⑤ Gingivite hiperplastice, ca efect secundar al unor medicaamente: hidantina, anticonceptivi de calciu, cito-sporine. 0,5

⑥ Gingivite hiperplastice idiopatice. 0,5

⑦ Gingivite aleptică 0,5

⑧ Gingivite descurgând ca manifestări bucale în disfuncții sau alterații: lichen plan, perifigus, sclerodermă 0,5

⑨ Gingivite și gingivostomatite acute și subacute: 0,5

- gingivostomatite ulero-necrotică

- gingivostomatite herpetică

- aftele și gingivostomatitele aftoase neidroneante

⑩ Gingivite și gingivostomatite acute și cronice de cauză microbică. 0,25

⑪ Tumori gingivale benigne și maligne 0,25

II. Parodontite

① Parodontite marginală cronica superficială

- pe fond de constelație precoce 0,5

②. Parodontita marginală cronica profunda:

A. la copii:

a) prepubertate precoce 0,5

b) parodontita juvenilă 0,5

B. la adult:

a) parodontita marginală cronica profunda: localizată, extinsă, generalizată 0,25

b) parodontita marginală aparativă rapid progresivă 0,25

c) parodontita marginală profunda rebelă la tratament 0,25

d) parodontita distrofico-mixtă: parodontita marginală cronica mixtă 0,25

III. Manifestări gingivo-parodontale și orale în fida 1p

IV. Manifestări ale traumei oculară și prin lipsă contactului ocular. 1p

Bilăt 7 Necrose pulpară

Simptomatologia - parte sănătoasă

Nobile poate fi iudeun, transparentă sau nucă dicăt a dinților vecini; aspect mat 0,5

- Colorație modificată - galben cenușiu, brun 0,5
- reacție la exctantii termice și chimici locali 0,5
- Nu prezintă lipsă sensibilitate sau lipsă estetice 0,5
- Peat se prezintă o obânuță vechi (silicat, amalgam) fără obiect de baza.
- La dischiderea canerei pulpară → prezintă unuia 0,5
substanțe oxigene de consistență redusă, culorile
brună nu săngeroasă Nu este sensibilă la împerechi
- Teste de vitalitate ₁ - termice, electrice, praj exploratori - NEGATIVE
- Diagnoză cu transiluminanță cu fibre optice → canecă pulpară și a pierdut transparentă 0,5
- Percutare - rezonanță mată 0,5
- Insemnăție bacteriologică - NEGATIVA 0,5
- Rx nu este următoare 0,5

Diacru probit

- modificare de culoare a dințelui 0,5
- lipsă sensibilității la palpare cu mână 0,5
- Teste de vitalitate NEGATIVE 0,5
- insemnăție bacteriologică NEGATIVA 0,5

Diagn. diferencial

- gangren e pulparo sluyde 0,5
- parodontite apic cronică 0,5
- pulpite cronicăclusă 0,5
- pulpite cronică inclusă proprie 0,5

Realizarea paralelismului între dinții stâlp și
dinții adjacenți (217 - 218)

- Dintele adjacenți în mejile versiune \Rightarrow hypofacială
bucură pe puntii. În aceste cazuri dințile adjacenți
se va lăsa că sprijin suplimentar prin intermediu
unei inlay 0,5
Sau \rightarrow se realizează un inlay slice-cut care va
modifica profilul proximal și va angaja un
punct de contact tuberculos corespunzător 0,5
- În edentatii parte redus se poate folosi pediculul
diskel un element de apoggio de tip inlay pt o sau
Modifică suprafața diskel a dințului stâlp. 0,5

Realizarea paralelismului în raport cu direcția de
implantere a dinților stâlp

- Dinții de hypofacial nu sunt paraleli între ele : La 0,5
MAX răd convergentă, la mandibula rădăcini divergente
și hiata este inversă în ceea ce privește wilamelii
dintelor : La MAX - divergentă, la mandib - convergentă 0,5
În urma edentatelor apoi modificările scender
- axele M și PM sunt paralele între ele nu sunt
probleme de parallelism 0,5
- axa PM nârmăne verticală în timp ce M pierdeaza
mejile verticale \Rightarrow fata verticală a M trebuie să fie
mai mult pt a obține parallelism 0,5
- dislocație PM + mejile verticale M \Rightarrow să fie
accordante pt fata M nârmăne + fata a PM 0,5

Bild 43 Parallelismul preparatiilor

Realizarea parallelismului între diferite elemente ale acelasii preparatii si apoi între preparatii de pe diferiti dinti stolpi permute inserția unei puncte asigurand in reținția acesteia. 0,5.

Axele de inserție ale diferitelor elemente de agrigan cît mai strict realizate între ele, determină o axă comună care reprezinta axa de inserție a punctelor. Traharea acestui axe se face pe modele de studiu cu ajutorul paralelogramului 0,5.

Problemele de parallelism sunt cu atot mai dificil cît cruce nr. dintilor stolpi 0,5

Nerespectarea parallelismului face lipsa unghiului inserției punctii 1.

Méthod de rezolvare în caz de neparallelism:

- Dacă există dinti vitali și d. devitali → axa de inserție va fi dictată de dintii vitali 0,5
- Dacă se face preparații multe, că nu mai se d. vitali → axa de inserție va fi dictată de dintele cel mai putin voluminos 0,5
- Dacă se face preparații multe pe dinti devitali → axa de inserție va fi dictată de dintele cel mai putin voluminos 0,5
- Dacă elementele de agrigan sunt dinti cu prothesi = axa de inserție va fi dictată de dintele cei nădăcini ca mai subțiri 0,5

Bulet 44 Materiale de auxentă - clasificare

I Clasificare după Ieremia

1. Materiale de auxentă cu tipus redus de plasticitate și consistență rigidă la deschiderea din cavitatea orală (^{0,5} gips, năști acrilice, hincosal)
2. Materiale de auxentă cu tipus de plasticitate redusă în consistență semirigidă la îndepărarea din cavitatea orală (poste ZOE, stents, Kera) ^{0,5}
3. Materiale cu tipus de plasticitate redusă și consistență elastică la îndepărarea din cavitatea orală (hidrocole reverzibili; ireverzibili; conciuuri siliconice) ^{0,5}
4. Materiale cu tipus de plasticitate prelungit
 - ⇒ grupa A (bucoplastice) ^{0,5}
 - ⇒ grupa B - materiale plasto-elastică (reliante) ^{0,5}

II Clasificare lui Nussbaum

- Materiale rigide ^{0,5} - man termoplastice
 - fissuri ^{0,5}
- Materiale elastică ^{0,5} - poste ZOE
 - hidrocole ^{0,5} - reverzibili
ireverzibili.
- Materiale elastică ^{0,5} - di hincu ^{0,5}
 - elastomeri:
 - cauciuc polisulfurică
 - silicon
 - poliēten

III. Clasificare lei Membranele vibrante

- Rigid și semirigid irreversible - gips 0,5
 - polimeri acrilici
 - pasta ZOE
- Rigid reversible (termoplastice) 0,5
 - compozituri Stents
 - gutaperca 0,5
 - ceramide
 - materiale bucroplastice
- Elastice reversible (hidrocoleon 0,5 apă-apă)
 - hidrocoleon irreversible - alginat
- Elastice irreversible 0,5
 - elastomer de silică - polisiloxan;
 - silicon, polieten, poliurethane - dimethylsiloxane

TEMA 36 TUMORILE ODONTOGENE

SUBIECT: FIBROMUL ODONTOGEN CENTRAL.

Este o tumoră foarte rară

0,5 Cel mai frecvent se ascundă în mixomul odontogen, diferențierea fiind dată de gradul mai mare de maturizare (mixomul fiind o formă embrionară mai tânără)

PATOGENIE

Tumoră se găsește numai la oasle maxilare și se dezvoltă din componentele mesenchimale ale mușchelui dentar.

ANATOMIE PATOLOGICĂ

Microscopic: Este alcătuit din fibre imature de collagen și numeroși fibroblasti. Prințe de se mai găsesc resturi de smalt sau de epiteliu odontogen. Tumoră este bogată în collagen și substanță fundamentală.

SEMNE CLINICE

F.O.C. apare la orice vîrstă, medie fiind în jurul a 20 de ani, afectând în egala măsură ambele sexe. Are predilecție pentru mandibula. Cisterna este lată, nedurească, în timp produce deformarea și migrația de dintă la limită.

RADIOLOGIE

Aspectul nu este specific pentru F.O.C., imaginile radiologice remarcând cea de adamantionul sau mixomului odontogen majoritatea sunt leziuni hipertransparente multi loculare extinse mult în osul maxilar.

Asocierea cu un dintă neerupt este frecventă.

TRATAMENT

Tumura se extirpe ^{0,5} prin chirurgie desului moale, adună fibros, care uneori poate prezenta și o capsule.

Dacă chirurgia și enuclearea tumorii sunt făcute radicand bine osul, nu se produc ^{0,5} recidive postoperatorii.

Abordul este de regulă endobucal. ^{0,5}

TEMA 26 INCIDENTELE SI ACCIDENTELE ERUPTIIEI DENTAR

SUBIECT: INCIDENTELE SI ACCIDENTELE LOCALE IN
ERUPTIA MOLARULUI DE NIÑTE INFERIOR.

- Accidente septice:

- | - pericoronita congestivă
- | - pericoronita supurativă
- | - pericoronita cronică

- Accidente (tulburări) nervoase

- tulburări motorii - contracturi 0,15
 - ticsuri 0,25
 - spasmuri 0,25
 - parafizi faciale 0,25
- tulburări sensitivă - durere
 - 0,5 - algi faciale
 - 0,25 - algi asociate cu tulburări vasomotorice reflexe
 - 0,5 - reacții dentare n. stice
 - 0,10 - reacții dentale sau dentocutanate
 - 0,5 - deficiențe de sensibilitate (n. megater) sau hiperestetice
 - 0,05 - tulburări vegetative reflexe reacții cu galare sau cu aradie

- Accidente (tulburări) mecanice.

- 0,5 - ulcere în jugul sau lingual
- 0,5 - căderea molardului 2.
- 0,5 - rezultatul radiculitei ale molardului secund.
- 0,5 - deforâră dentare

- Accidente (tubulari) trăgice.
 - 1 - gingivostomatice odontologice.
- Accidente (complicatii) tumorale.
 - 0,5 - tumori dentare:
 - durt felicular
 - crest marginal
 - Keratocist
 - adamantinoane

TEMA 25. EXTRACTIA DENTARA

SUBIECT 5 Extractia primilor molari superioiri ANESTEZIA,
INSTRUMENTARUL, TEHNICA

ANESTEZIE: tranculare ~~pe gingivă la tuberculat~~^{0,5}, completată cu
~~o infiltratie vestibulară OF~~ pentru anestezierea unui filtre din
nervul local și la găuri ~~palatină mare~~^{0,5}.

INSTRUMENTAR:
- Devatorare drepte ^{0,5}, "în șăluț" și ~~sindesmoane~~
- Deseuri pentru molari îndărți pe lat ^{0,5}, folosite voluminoase
dând un ~~unghi~~^{0,5} obtuz cu rădăcina. Falca ce
urmărește ~~se aplică~~^{0,5} vestibular prezintă un
punct ^{0,5} care se învecinează între rădăcina mijlo-vestibulară
și cec disto-vestibular. Falca palatină este
retunzită convex în plan transversal și longitudinal.
Există deseuri pentru hemiarcăde drepte și deseuri
pentru hemiarcăde lungi ^{0,5}.

TEHNICA

- Creați alveolar și fixați între index și palec, îndepărtați tândură și prin același manevră și partile moi labiale
- Decolare gingiei în jurul colțului → elevație sau sindesmoane drepte și pentru date deosebite și folosire elevație "în baravă"
- Se aplică deseuri adaptând mai mult falca palatină apoi cec vestibular, al cărei punct de inserție va înmormăti mai adânc în cele două rădăcini. Se contraclictează dacă ~~puză~~ este făcută corect, pentru a preveni deraparea deseului și evenuale fracturi.
- Luxația se face prin mișcări lente de basculare

existând în mod ușor astă vestibular, căt și palatină.
Pe măsură ce dintele se mobilizează, se formează
amplitudinea mică de basculare, în special
vestibular. Dacă aceasta gigantă alveolară este
încapă să se pătrundă până la marginea libera
a alveolei, mică de basculare va fi mai
ample palatină.

- Când dintele s-a mobilizat suficient, concomitent
cu mică de basculare se exercită o tracțiune lentă
^{0,5} și contundentă în jos, scăzând dintele din alveolă.
- Sunt contraindicate absolut ^{0,5} mișcările de rotație,
ea și omociunile bruse, care pot determina fracturarea
unei dintre rădăcini